

og indfætter en Sum derom i Finantsloven, saa maa det kunne sees af selve Summen, at det er en Afvigelse, og at det ikke er en ligefrem Følge af Loven.

Jeg skal i saa Henseende erindre om, at i tidligere Finantslove, navnlig i den første, der blev vedtaget af Rigsdagen, vil man finde en Mængde Poster, hvor der foruden de Gager, der vare bevilgede til Embederne, opførtes en Mængde Summer, deels under Navn af personlige Tillæg og deels under andre Navne, hvorved Gagerne for en Mængde Embedsmænd ere forhøiede. Det var denne særegne Maade at forhøie Gagerne paa, som især hidrog til at man fra Rigsdagens Side stærkt insisterede paa Gagelove, for at blive fri for hvert Aar at undersøge disse forskjellige Smaaposter i Finantsloven. Det var ved hiin Postering klart, at Gagen for Embedet var een og Gagen til Embedsmanden en anden og det er det, jeg mener bør kunne sees af den nævnte Postering i Finantsloven. Jeg har derfor foreslaaet, at 450 Rd. bør forandres til 451 Rd., for at det kan sees, at det var et Villighedshensyn og en Afvigelse fra Lovgivningen. — Det andet Forslag, jeg har stillet, angaaer 5000 Rd. til Indkjøb af Landbestellere. Jeg kan med Hensyn til dette Forslag henholde mig til Betænkningen, hvor det er sagt, at den Fremgangsmaade, der var fulgt ved at udstemme disse 5000 Rd. af Finantsloven, var i Strid med rigtige constitutionelle Principer, idet man saaledes ved en Votering i Finantsloven hæver en bestaaende Lov. Deraf slutter jeg, at naar dette er rigtigt, saa følger deraf, at Landstinget ikke kan Andet end overholde en saadan Grundsatning og derfor maa sætte Summen ned. Der er spøiet til i Betænkningen, at Majoriteten har vel seet det Farlige, der er ved saaledes at afvige fra almindelig anerkjendte constitutionelle Principer, men at man alligevel har troet at maatte gjøre det. Jeg seer det Farlige deri, at man opstiller en Grundsatning og afviger fra den. Det er derved, at, i mine Tanker, Landstinget svækker sin Stilling ligesom Finantsloven, fordi jeg anseer det som Landstingets Opgave ikke at gaae ind paa at kritisere de enkelte Poster, men kun at holde et vægent Die med og

at hævde de Grundsatninger, der gjøre sig gjældende ved Finantsloven; naturligtvis vil dette kunne skee ved de enkelte Poster, naar de give Anledning dertil. Jeg indskrænker denne Sætning ikke blot til det Finantslovsforslag, der er forelagt for Thinget, efterat det i det andet Thing er vedtaget, men mener, at det gjælder ligeledes med Hensyn til det Finantslovsforslag, som oprindeligt er kommen fra Regjeringen, at Landstinget ogsaa med Hensyn til dette bør være opmærksomt paa, hvorvidt de Grundsatninger, der deri findes, ere stemmende med, hvad Thinget anseer for rigtig. Det er altsaa af dette Hensyn, at jeg har troet at burde gjenoptage det Forslag i den Form, der oprindeligt er fremkommen fra Ministeriet.

Ordføreren:

Det ærede Landsting vil have seet, at den lille Borgerkrig, der er opstaaet i Udvalget i Anledning af Post A. m. ikke dreier sig om 1 Rd., hvad den ærede Landstingsmand, der dissentierer, alt har anført, men at det derimod er et Principsspørgsmaal, der ligger til Grund, saa at denne ene Rigsdaler er en Fane for denne Principstrid. Jeg kan ikke see rettere, end at, forsaavidt man vil have udtrykt, at denne Medsættelse ikke begrunder sig paa en Lovbestemmelse, men paa et Villighedshensyn, Medsættelsen da maatte falde ikke paa Conto A. m., men paa Conto A. a. 1; thi det er aabenbart, at efter § 8 i Loven af 31te Marts 1860 skal netop Halvdelen indbrages af den Gage, der falder paa det mindste Embede. Spørgsmaalet skulde saaledes være, hvorvidt man paa Grund af Villighedshensyn kunde lade denne Embedsmands Alderstillsæg som Contoirchef beregnes fra 1844. Naar forresten den ærede Landstingsmand har talt om en Fiction, saa forekommer der mig virkelig her at være en saa fuldstændig Realitet, som man kan ønske sig, thi den Mand, hvorefter Taleren er, faaer i Virkeligheden sin Gage som Contoirchef beregnet til 2000 Rd.; og det forekommer mig heller ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at det er paa Grund af en Fiction, at man har beregnet hans Alderstillsæg fra 1844, da det er tilstrækkelig oplyst, at det er kun tilfældige Omstændigheder, der have gjort, at han ikke dengang blev fast ansat. Med